

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Opera Mystica V. Ac Mystici Doctoris F. Ioannis A Crvce
Primi Religiosi Discalceati Ordinis B. V. M. De Monte
Carmelo Et Seraphicæ Virginis Theresiæ fidelissimi
coadiutoris**

Juan <de la Cruz>

Coloniæ Agrippinæ, 1639

Capvt IX. De tertio damno, quod redundare potest in Animam, ex parte
Dæmonis per apprehensiones imaginarias memoriæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37873

trantur quippe certum cognitionis miseriarum suarum modum, satis esse, cum hac tamen cognitione, occulta simul æstimatione ac satisfactione sui ipsorum, pleni permanentes: magis sibi in proprio suo spiritu bonisque complacentes, quam in alieno, sicut Phariseus, qui Deo referebat gratias, quia non esset sicut cæteri hominum, & quod talibus & talibus virtutibus esset insignis, vnde miser sibi ipsi complacerebat, & præsumebat: *Deus gratias ago tibi, quia non sum sicut ceteri homines, iniusti &c. Ieiuno bis in sabbato, decimas do omnium, quæ possideo &c.* Et quamvis huiusmodi homines formaliter ista non pronuncient sicut Phariseus iste, habitualiter tamen in spiritu cogitationes huiusmodi gliscunt. Imò aliqui ad tantam delabuntur superbiam, ut dæmone ipso deteriores sint. Cum enim apprehensiones aliquas, sentimentaque deuota ac suauia, secundum ipsorum iudicium à Deo prodeuntia, in seipsis animaduertant, iam tantopere sibi complacent, ut se Deo admodum vicinos existiment: illos autem, qui ijs carent valde remotos, eosque Pharisei instar spernant.

Ad pestiferum hoc damnum ad eò diuinis oculis execrabile euadendum, duo præ oculis habere debent. Quorum primum est, virtutem minime in istis apprehensionibus, & sentimentis diuinis, licet sublimissima sint, consistere, neque in aliqua alia re istis simili, quam experiri possint: imò potius vice versa in eo, quod in seipso non percipitur, hoc est in humilitate magna, sui que ipsius ac omnium rerum suarum contemptu in anima intime impresso: & in eo, ut inde voluptatè percipiant, quando id ipsum alij sentiant, nihili in alieno corde fieri exoptando. Secundo animaduertere debent vniuersas visiones, reuelationes, & cælestia sen-

timenta, & quidquid aliud maius illis excogitare voluerint, nequaquam tanti esse valoris precijque, ac minimus humilitatis actus, quæ charitatis effectus producit, quæ non sua magni pendit, non ea quærat, non cogitat malum, nisi de se ipsa, nullum bonum sibi ipsi adscribit, sed tantum cæteris. Secundum istam itaque veritatem expedit ne apprehensiones istæ supernaturales eos inflent, aut nimium eorum oculos post se rapiant, sed illarum obliuisci studeant, ut liberi euadant & expediti.

CAPVT IX.

De tertio damno, quod redundare potest in animam, ex parte Dæmonis per apprehensiones imaginarias memoria.

EX omnibus superius dictis optimè colligi & intelligi potest, quanta damna immineant Animæ ex parte dæmonis, per istas supernaturales apprehensiones: Non solum enim potest representate memoriæ & phantasie plures formas, & notitias falsas, quæ tamen bonæ veræque appareant, imprimèdo illas per suggestionem spiritui ac sensui magna cum efficacia & certitudine, ita ut videatur animæ, non posse aliter se rem habere, sed ita omnino esse sicut illi imprimuntur; cum enim transfiguret se in Angelum lucis, apparet animæ lucis instar: sed etiam in veritatibus, quæ à Deo proueniunt, multifariam illam tentare potest, commouendo inordinatè appetitus & affectus, nunc spirituales, nunc sensitivos circa illas. Si enim huiusmodi apprehensiones palato animæ arrideant, facillimum est Dæmoni augere appetitus, & affectus, & in gulam spiritualem aliaque detrimenta præ-

Luc. 18. 11.

*In quoniam
vera virtus
consistat?*

NOTA.
*Maioris
pretij est
iaminus*

præcipitare. Vt autem istud commodius
efficere possit, solet ipse gustum ac suauitatem
sensui circa ipsasmet res Diuinas instillare
& infundere, vt anima illo sapore inescata,
delectatione excæcet, & oculos potius ad
saporem conuertat, quam ad amorem (ad minus
iam non tantum ad amorem) plurisque faciat
apprehensionem, quam nuditatem & vacuitatem,
quæ in fide, spe & Dei amore reperitur; &
hinc pedetentim illam decipit, suas illi
falsitates nullo negotio persuadendo. An-
imæ quippe obæcæta falsitas, iam non
videtur falsitas, & malum non videtur
malum: tenebræ enim lux illi videntur, &
lux tenebræ, & inde in mille stultitias ruit,
& quod vinum fuerat, tam in naturalibus
quam etiam in moralibus, & spiritualibus
iam in acetum versum est. Quæ omnia
idcirco eueniunt illi, quia ab initio non
abegauit illarum supernaturalium rerum
delectationem, à qua, quia à principio
est exigua, vel non adeò nociua, non
magnopere sibi cauet Anima, permittitque
illam hæere, & veluti granum sinapis
in arborem grandem excrescere. Paruus
enim error (vt vulgo dicunt) in principio,
magnus est in fine.

Quamobrem ad damnum istud, quod
Demon inferre potest euitandum, sum-
mopere expedit animæ, nolle huiusmodi
rebus oblectari: quia certissimè sensum ta-
ligustu excæcabitur, & cadet: siquidem
gustus delectatio, & suauitas natura sua
inertem rudemque faciunt animam, il-
lamque exoculant, sicuti hoc significauit
David quando dixit, *Forſitan tenebræ con-*
culcabant me, & nox illuminatio mea in delitijs
meis: ac si patentius dixisset, forſitan in
delitijs meis tenebræ obæcæcabant
me, & noctem pro luce ha-
bebo.

CAPVT X.

De quarto detrimento, quod ex supernaturalibus apprehensionibus distinctis memoria in animam resultare potest, vnionem videlicet impedire.

DE quarto isto detrimento pauca hoc
loco dicenda occurrunt, eò quod
multa de eo passim hoc libro dicta sunt, in
quo demonstrauimus, qualiter ad hoc vt
anima Deo in spe vniamur, omni possessioni
memoriæ nūcium remittere debeat: vt
enim spes perfecte integreque feratur in
Deum, nihil in memoria superesse debet
quod non sit Deus, cum autem (sicut etiã
diximus) nulla forma, figura, aut imago
siue naturalis siue supernaturalis, quæ in
memoriam cadere possit. Deus sit, nec illi
similis secundum quod docuit David
dicens: *Non est similis tui in Dijs Domine:* hinc
euenit, quod si memoria aliquid horum
arripere & attrahere sibi voluerit, obstaculū
Deo ponat. Primo, quia se implicat: secūdo,
quia quo plus possessionis habet, eo
minus perfectionis spei sortitur. Necessarium
ergo est animam denudatam, for-
marumque & noticiarum distinctarum su-
pernaturalium rerum oblitam remanere,
ne vnioni, cum Deo secundum memo-
riam in spe perfecta, obicem ponat.

Psal. 85. 9.

CAPVT XI.

De quinto damno, quod anima per formas & apprehensiones imaginarias supernaturales incurrere potest, quod est abiecte ac improprie de Deo sentire & iudicare.

NON minus perniciosum animæ est
quintum damnum quod in illam re-
dundat ex eo, quod velit in memoria ima-
ginariæ:

R. 3.

B.

Iohannis
CruceOpera
Mystica

NVI

124